

UITSPRAAK 24-005

VOORZITTERSBESLISSING

in de zaak nr. [dossiernummer]

- [dossier 1] [klager 1] / [aangeslotene 1]
- [dossier 2] [klager 2] / [aangeslotene 2]
- [dossier 3] [klager 3] / [aangeslotene 2]
- [dossier 4] [klager 4] / [aangeslotene 2]
- [dossier 5] [klager 5] / [aangeslotene 1]
- [dossier 6] [klager 6] / [aangeslotene 2]
- [dossier 7] [klager 7] / [aangeslotene 3]

I. De klachten

I.1 Elk van de klagers heeft zich bij brief van 23 februari 2024 tot de Tuchtraad gewend. Zij zijn klagers in bij het Klachteninstituut Financiële Dienstverlening (het Kifid) aanhangige zaken, waarin zij hoger beroep hebben ingesteld.

De Voorzitter en de Vicevoorzitter van de Commissie van Beroep van het Kifid hebben deze klachtprocedures, voor zover nog aanhangig, voor onbepaalde tijd stilgelegd. Klagers verwijten de aangeslotenen aan deze aanhouding medewerking te hebben verleend, dan wel zich daartegen niet te hebben verzet.

I.2 Klagers verlangen van de Tuchtraad:

“Herstel van het 'Principe van vertegenwoordiging' door het onverwijld hervatten van de behandeling van de ingediende hoger beroepen die nu voor onbepaalde tijd zijn stilgelegd.

Uitsluiting van de juridische bijstandsverlener van verdere dienstverlening aan Aangeslotene.”

I.3 De gemachtigde van klagers heeft, op verzoek van de Tuchtraad, de klachten nader als volgt toegelicht:

“De Voorzitter en de Vicevoorzitter van de Commissie van Beroep hebben de gemiddeld al tien jaar lopende klachtprocedures voor onbepaalde tijd stilgelegd, feitelijk (de facto en de jure) als collectieve strafmaatregel tegen gemachtigde van betrokken Consumenten. Door begrip te tonen en nadrukkelijk geen bezwaar aan te tekenen hebben de twee verzekeraars zich medeplichtig gemaakt aan de collectieve strafmaatregel en daarmee het 'Principe van vertegenwoordiging' als opgenomen in het Europees recht Aanbeveling 98/257/EG van 30 maart 1998, PbEG 1998, I, I 15/33-34), geschonden, als ook verankerd in de artikelen 7 en 8 van de Implementatiewet buitengerechtelijke geschilbeslechting consumenten. Die schending is uiteraard in strijd met de in de Code Verzekeraars opgenomen verplichting onvoorwaardelijk mee te werken aan de buitengerechtelijke geschilbeslechting. Daarmee hebben zij mede de goede naam en de kernwaarden van de branche geschaad.”

1.4 Op een nadere vraag van de Tuchtraad hebben klagers nog aangevoerd:

“In artikel 7 en 8 van de Implementatiewet buitengerechtelijke geschilbeslechting consumenten is verankerd dat Consumenten niet het recht op vertegenwoordiging kan worden ontzegd en dat het hen vrij staat van digitale post gebruik te maken. Dit vloeit voort uit het aangehaalde Europese recht. Door in de praktijk dus te blokkeren op wettige wijze procesdocumenten in te kunnen dienen – welke blokkade dus ook al in strijd is met artikel 3:37 lid 1 BW – verhinderen niet alleen de Commissie maar ook de verzekeraars dat Consumenten hun recht op vertegenwoordiging uitoefenen.”

2. De overwegingen

2.1 De voorzitter maakt uit deze stellingen op dat klagers zich verzetten tegen de stillegging voor onbepaalde tijd van bovengenoemde klachten bij het Kifid en ook de betrokken verzekeraars daarvan een verwijt maken.

2.2 De Tuchtraad oordeelt niet over het handelen van de Geschillencommissie, de Commissie van Beroep van het Kifid en/of het handelen van het Kifid in zijn algemeenheid. De klacht dient betrekking te hebben op een tuchtrechtelijk relevante gedraging van een aangeslotene of op een gedraging van een aangeslotene die kennelijk tuchtrechtelijk verwijtbaar is.

2.3 Blijkens de beslissing van de Vicevoorzitter van de Commissie van Beroep van het Kifid op een wrakingsverzoek namens klagers, is de door de Voorzitter van de Commissie van Beroep getroffen maatregel noodzakelijk gebleken op grond van capaciteitsgebrek vanwege een relatief grote toestroom van vergelijkbare zaken.

2.4 De voorzitter is van oordeel dat, indien de Voorzitter van een Geschillencommissie als de Commissie van Beroep van het Kifid zaken tijdelijk wenst stil te leggen om een reden als hier aan de orde – van een motief om een strafmaatregel tegen de gemachtigde van klagers te treffen, heeft de Voorzitter geen gewag gemaakt en daarvoor bestaat ook geen aanwijzing – dan is van een tuchtrechtelijk relevante gedraging van de betrokken partij, ook als die een aangesloten verzekeraar is, klaarblijkelijk geen sprake en kan haar daarvan evident ook geen tuchtrechtelijk verwijt worden gemaakt.

2.5 Ten overvloede wordt nog overwogen dat het 'Principe van vertegenwoordiging', als bedoeld in de Aanbeveling van de Europese Commissie 98/257/EG van 30 maart 1998 (PbEG 1998, L 115), en neergelegd in de artikelen 7 en 8 van de Implementatiewet buitengerechtelijke geschilbeslechting consumenten weliswaar waarborgt dat partijen zich desgewenst van rechtsbijstand kunnen voorzien en hun standpunten kenbaar kunnen maken, maar belet niet dat de instantie die geroepen is het geschil te beslechten, besluit een zaak (al dan niet met instemming van partijen) om redenen als hiervoor in 2.3 vermeld, aan te houden.

2.6 Op voet van artikel 7 lid 1 van het Reglement Tuchtraad Verzekeraars jo. artikel 5 van het Huishoudelijk Reglement van de Tuchtraad verklaart de voorzitter van de Tuchtraad de klachten kennelijk ongegrond. Dit betekent dat de Tuchtraad de klachten (verder) niet in behandeling neemt.

3. De beslissing

De Voorzitter verklaart de klachten van elk van de klagers kennelijk ongegrond.

Aldus is beslist op 23 juli 2024 door mr. E.J. Numann, voorzitter, in tegenwoordigheid van mr. S. Rutten, secretaris.